

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně

Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
sídlem X
zastoupena advokátem MUDr. Mgr. Ivanem Langerem
sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvu zemědělství**
sídlem Těšnov 64/17, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2022, č. j. MZE-28844/2022-16231

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 27. 5. 2022, č. j. MZE-28844/2022-16231, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta MUDr. Mgr. Ivana Langer, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého Kraje, odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“),
ze dne 31. 1. 2022, č. j. KULK 7488/2022, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o trvalé odnětí pozemku určeného k plnění funkcí lesa p. č. XA v k. ú. X.
2. Žalobkyně v žádosti ze dne 4. 1. 2022 požadovala trvalé odnětí pozemku určeného k plnění funkcí lesa p. č. XA v k. ú. X. Svůj požadavek zdůvodnila tak, že je majitelkou pozemků p. č. XB a XC, na kterých bude provozována střelnice. Pozemek p. č. XA je důležitou součástí této střelnice.
3. Žádost žalobkyně zamítl správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 31. 1. 2022. Své rozhodnutí opřel o ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“), podle něž musí být odnětí pro nové stavby pro rekreaci na pozemcích určených pro plnění funkcí lesa v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. Správní orgán I. stupně zdůraznil, že v platném územním plánu obce Bradlecká Lhota byl dotčený pozemek zařazen do plochy s rozdílným způsobem využití plochy specifické - objekt důležitý pro obranu státu. V případě komerční střelnice se jedná o sportovní a rekreační stavbu, která není v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. Správní orgán I. stupně dále odkázal na vyjádření Městského úřadu Lomnice nad Popelkou, odboru správního, oddělení stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) ze dne 13. 8. 2018, č. j. PD 3819/2018, k případnému záměru provozování střelnice v Bradlecké Lhotě, v němž je uvedeno, že území a stavby na pozemcích p. č. XC, XB, XD a st. p. č. XE v k. ú. X nelze užívat k účelu: „komerční střelnice“. Dále z něj plyne, že území není užíváno více než 20 let a stavebně technický stav stavebních objektů neodpovídá současným technickým požadavkům na stavby ani podmínkám pro bezpečné užívání území. K provozování komerční střelnice v území je nutné nové projednání v územním a stavebním řízení.
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně brojila blanketním odvoláním, které později doplnila. Namítala především, že se na její případ nevztahuje § 15 odst. 2 lesního zákona, neboť na uvedeném pozemku nežadá o povolení nové stavby pro rekreaci. Konstatovala, že stavební objekty již na střelnici stojí, což ostatně potvrzuje i vyjádření stavebního úřadu ze dne 13. 8. 2018. Skutečnost, že tyto stavby vyžadují rekonstrukci, neznamena, že se již o stavby nejedná. Žalobkyně zdůraznila, že správní orgán I. stupně nevysvětlil, co se pod pojmem „nová stavba“ rozumí.
5. K odvolání žalobkyně přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. Žalovaný souhlasil se závěrem správního orgánu I. stupně, že záměr žalobkyně (vybudování střelnice, která by ze své povahy měla sloužit ke sportovnímu a zájmovému využití) je v rozporu s územním plánem obce Bradlecká Lhota. Podle hlavního výkresu územního plánu obce Bradlecká Lhota je pozemek p. č. XA v k. ú. X vymezen jako území specifické - objekt důležitý pro obranu státu. Žádosti žalobkyně o odnětí uvedeného pozemku určeného k plnění funkcí lesa proto nelze vyhovět. Pojem „nová stavba“ pro rekreaci je třeba vykládat ve smyslu

právním, tedy jako nová stavba realizovaná v souladu s právními předpisy. Dle vyjádření stavebního úřadu ze dne 13. 8. 2018 není možné využívat stávající stavby na místě realizace záměru pro potřeby střelnice. K jejímu provozování by bylo nezbytné nové projednání v územním a stavebním řízení. Z právního hlediska tak podle žalovaného záměr žalobkyně představuje novou stavbu, a proto se jedná o novou stavbu pro rekreaci ve smyslu § 15 odst. 2 lesního zákona.

II. Žaloba

6. V žalobě žalobkyně především namítala rozpor napadeného rozhodnutí s lesním zákonem. Dle žalobkyně nebylo možné v posuzované věci aplikovat § 15 odst. 2 tohoto zákona. Žalobkyně připomněla, že žádala o trvalé odnětí pozemku p. č. XA v k. ú. X s tím, že pozemek představuje důležitou součást střelnice. Samotná střelnice však byla v minulosti provozována na vedlejším pozemku p. č. XB v k. ú. X, kde je uveden způsob využití pozemku: sportoviště a rekreační plocha. Své tvrzení týkající se způsobu využití sousedního pozemku žalobkyně navrhovala prokázat na základě informací o pozemku z katastru nemovitostí.
7. Žalobkyně dále zpochybňovala závěry žalovaného, že se v případě budov střelnice jedná o novou stavbu. Vlastní stavba střelnice na pozemku p. č. XB stojí již přes 20 let. Stavby sice budou vyžadovat nějakou rekonstrukci, na kterou bude nutno vydat stavební povolení, nelze však tvrdit, že se již o stavbu nejedná. S touto námitkou obsaženou již v odvolání se žalovaný nevypořádal.
8. Z uvedených důvodů považovala žalobkyně napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhovala, aby ho soud zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření žalovaný především zdůraznil, že do cílové plochy střelnice zasahuje pouze malá část posuzovaného pozemku, na většině pozemku se nachází lesní porost chránící nově osázené plochy lesa jižně od pozemku.
10. Žalovaný zopakoval, že stavební objekty střelnice neodpovídají současným technickým požadavkům na stavby. Nelze proto souhlasit s tvrzením žalobkyně, že postačí pouhá rekonstrukce těchto objektů. Z hlediska § 15 odst. 2 lesního zákona se nepochybně jedná o novou stavbu. Žalovaný proto navrhoval žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
14. Za stěžejní námitku žalobkyně lze v dané věci považovat tvrzení, že správní orgány na posuzovanou věc nesprávně aplikovaly § 15 odst. 2 lesního zákona.
15. Podle § 13 odst. 1 lesního zákona *Veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodářovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z*

tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu.

16. Podle § 15 odst. 1 lesního zákona *Odnětí pozemků plnění funkcí lesa (dále jen "odnětí") je uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Omezení využívání pozemků pro plnění funkcí lesa (dále jen "omezení") je stav, kdy na dotčených pozemcích nemohou být plněny některé funkce lesa v obvyklém rozsahu. Odnětí nebo omezení může být trvalé nebo dočasné. Trvalým se rozumí trvalá změna využití pozemků, dočasným se pozemek uvolňuje pro jiné účely na dobu uvedenou v rozhodnutí (§ 13 odst. 1).*
17. Podle odst. 2 téhož ustanovení *Odnětí nebo omezení pro nové stavby pro rekreaci na pozemcích určených pro plnění funkcí lesa musí být v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. V lesích ochranných a v lesích zvláštního určení nesmí nové stavby narušit plnění funkcí, pro které byly tyto lesy vyhlášeny za lesy ochranné nebo za lesy zvláštního určení.*
18. Podle odst. 3 tohoto ustanovení *Bez odnětí lze na pozemcích určených k plnění funkcí lesa umístit a) signály, stabilizační kameny a jiné značky pro geodetické účely, stožáry nadzemních vedení, vstupní šachty podzemního vedení, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 30 m², b) přecherpávací stanice, vrty a studny, stanice nadzemního nebo podzemního vedení, zařízení a stanice sloužící monitorování životního prostředí a větrní jámy, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 55 m².*
19. Rozhodnutí orgánu státní správy lesů o odnětí či omezení pozemků pro plnění funkcí lesa představuje zákonnou podmínku pro využití k jinému účelu, což lesní zákon jinak obecně zakazuje (viz § 13 odst. 1). Toto rozhodnutí je tedy třeba pro veškeré činnosti, jejichž důsledkem je využití pozemků určených k plnění funkcí lesa k jiným účelům (s výjimkou činností podle § 15 odst. 3), a to bez ohledu na jejich charakter.
20. Odnětí pro nové stavby pro rekreaci musí být dle § 15 odst. 2 lesního zákona v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. Tento soulad oba správní orgány posuzovaly. Žalobkyně však v průběhu správního řízení i v podané žalobě opakovaně tvrdila, že nežádala o odnětí pro nové stavby pro rekreaci. Zdůrazňovala, že stavby, které by podle názoru žalovaného bylo třeba posuzovat jako stavby nové ve smyslu § 15 odst. 2 lesního zákona, se nenacházejí na pozemku p. č. XA, o jehož odnětí žádala.
21. Ze samotné žádosti žalobkyně vyplývá, že střelnice bude provozována na pozemcích p. č. XB a p. č. XC, přičemž pozemek p. č. XA je důležitou součástí této střelnice. Přítomnost budov na pozemcích p. č. XB a XC vyplývá mimo jiné z vyjádření stavebního úřadu ze dne 13. 8. 2018 k záměru provozování střelnice v Bradlecké Lhotě, v němž je hodnoceno území a stavby na pozemcích p. č. XE, XB, XC a st. p. č. XD v k. ú. X. Z žádných podkladů založených ve spise však nevyplývá, že by se nějaké budovy nacházely i na pozemku p. č. XA. Ostatně sám žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že pozemek p. č. XA zasahuje do plochy střelnice pouze třemi menšími výběžky a na většině jeho plochy se nachází lesní porost.
22. Pro posouzení odnětí pozemku p. č. XA je proto zcela bezpředmětné, že se na pozemcích p. č. XB a XC nachází budovy střelnice, jelikož o odnětí těchto pozemků žalobkyně nežádala. Ve vztahu k žádosti žalobkyně je třeba posuzovat výhradně pozemek p. č. XA. Soudu proto nezbylo než přisvědčit námitkám žalobkyně a konstatovat, že správní orgány aplikovaly § 15 odst. 2 lesního zákona na posuzovaný případ nesprávně.

23. Citované ustanovení upravuje speciální pravidla, za nichž je pozemek odnímán za účelem stavby především nových budov. I z tohoto důvodu je v něm upraven vyšší požadavek na soulad záměru využití pozemku s územně plánovací dokumentací. Odnětí pozemku lze však provést i bez toho, aby na něm byly stavěny nové budovy. Účelem odnětí bez umístění nových staveb pak může být užívání daného pozemku způsobu, které lesní zákon při užívání lesních pozemků nepovoluje (např. provádění terénních úprav, odlesnění apod.). V takovém případě je třeba postupovat dle § 15 odst. 1 lesního zákona.
24. Pro posouzení žádosti žalobkyně je tak bezpředmětné, zda budou budovy nacházející se na pozemcích p. č. XB a p. č. XC užívány k rekreačním účelům či nikoli. Stejně tak není rozhodné, zda je bude nutné opravit, či znovu postavit a zda je tedy lze hodnotit jako „nové stavby“. Jelikož pro posouzení věci nebylo rozhodné určení způsobu využití vedlejšího pozemku p. č. XB, považoval soud provedení důkazu výpisem z katastru za účelem prokázání jeho využití za nadbytečné.
25. Jen pro úplnost soud dodává, že není pravdou, že by se žalovaný nezabýval tvrzením, že na stavby střelnice lze nahlížet jako na existující stavby i přesto, že budou vyžadovat rekonstrukci, případně stavební povolení. Žalovaný totiž na straně 3 a 4 napadeného rozhodnutí poměrně obsáhle rozvedl úvahu týkající se interpretace pojmu „nová stavba“. Nelze proto tvrdit, že by se s odvolací námitkou nevypořádal. Jak bylo ovšem uvedeno výše, tyto úvahy jsou pro posouzení žádosti žalobkyně bezpředmětné.

V. Závěrečné posouzení a náklady řízení

26. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem soud napadené rozhodnutí jako nezákonné dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
27. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobkyně.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
29. V souzeném případě byla žalobkyně úspěšná, proto jí soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21 % činí 8 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč uhradil žalobkyni k rukám jeho právního zástupce, v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. dubna 2023

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu